דרך המלך — כי תשא

פרשת כי תשא

בפסוק כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כופר נפשו לד' בפקוד אותם. נ"ל פירש דבר זה בעזה"י דהנה עיקר העבדות האיש הישר צ"ל רק על הקמת המלכות כמ"ש מקים מעפר דל, דהיינו שצריך לקדש ולטהר א"ע בכל מידותיו שלא לעשות בהם כי אם שיחשוב מקודם אם הוא רצון הבוב"ה דעיקר היחוד הוא בדעת, שהמעשה שהוא ח"ו נגד רצון הבוב"ה היא נפרד מן הדעת כמ"ש אין אדם חוטא אלא א"כ נכנס בו רוח שטות, והמעשה זאת גורם פירוד וקיצוץ ח"ו והוא ח"ו השפלת המלכות, וכשאדם מייחד המעשה עם הדעת אזי הוא גורם הקמת המלכות ובאיזה אופן יבא אדם לבחינה זו לייחד המעשה עם הדעת הוא ע"י בחינת יראה, והנה יש כמה בחינות בענין היראה, יש יראת עונש ואף שמבואר בזוהר שהוא רצועה בישא לאלקאה מ"מ להכניע החומריות צריך יראת עונש, וגם יש מדרגת יראה שהיא מבחי' אלקים שהוא דין ומ"מ הוא טוב כמבואר בכ"מ, וביארנו פירושו דהיינו שיחשוב אדם גודל רחמנותו ואהבתו ית"ש אלינו, וכשיש לאיש הישראלי ח"ו צער מגיע ח"ו הצער כביכול אליו ית"ש כמ"ש בכל צרתו לו צר, ואפ"כ כתב עונשים בתורה מזה יבין וישכיל גודל הפגם שגם אליו כביכול מגיע ח"ו הצער ע"י זה, וממילא כמה צריך להיות מלא יראה ופחד ובושה וכלימה שלא לעשות שום דבר נגד רצון הבורא ב"ה, וגם זה אינו עיקר מדרגת יראה ויש מדרגה למעלה מזו דהיינו שיהא היראה רק מבחי' חסד, שיחשוב אדם שעיקר תענוג ורצון הבורא ב"ה הוא רק להיטיב לישראל ועיקר בריאת עולמות הי' בשביל זה שיוכר חסדו וטובו בעולם, ובחטא גורם ח"ו מניעת החסד ומונע התענוג מבורא ית"ש, וכמה צריך להיות מלא יראה ופחד שלא לגרום ח"ו מניעת התענוג ממנו ית"ש וזהו עיקר היראה, וכשבא אדם לבחינה זאת ממילא הוא ירא לעשות שום דבר מה שלא בדעת, וע"י זה הוא מייחד המעשה עם הדעת והוא גורם הקמת המלכות. וזהו פירוש כי תשא את, תשא הוא לשון הרמה ובחי' מלכות יקרא את, דהיינו כשתרצה לרומם קרן המלכות, ראש בנ"י לפקודיהם, ראש הוא בחי' דעת ובני ישראל נקרא המידות ולפקודיהם הוא לשון התחברות כמו חייב אדם לפקוד וכנ"ל.